

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришення "Українських Робітничих Вістей".

Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada

Непоміщення в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві
визначити, що брже звороту своєї рукописи на саучай її непоміщен-
ня та залучити поштову марку на її пересилку.

ВОДЬ ВЕСЬСІТНОГО ПРОЛЕТАРІАТУ ПОМЕР!

Він угадав свою мету:
стремить до неї напрогнень,
і кожний біг його серцець
несе — весну в цвіт.
Прямуй же, страднику святий:
Твої шляхи — широко розлягань,
Твої пісні даєть розлягань,
в Твоїх словах — вогонь мети!

В. Чумак.

Ударом зрушив комунар
Бетонно-сітові підпори,
І над розляганьтєм хмар
Червоної зорі
Зорі!

В. Едан.

Великий Водь весьсїтного пролетаріату помер!
Творець робітничо-селянської держави знеможений відій-
шов на вічний спочинок.

Володимир Іліч Ульянов — Ленін помер в понеділок 21.
січня 1924 року!

Ви чуєте? Володимир Іліч помер! Невже це правда?
Невже Батько осиротив мільйони дітей? Так. Суворо дій-
сність. Груба, безжалісна дійсність...

Володимир Іліч — помер!

Похилям голови свої низько бо Його більше немає. Він
відійшов далеко, тільки Великий — Безсмертний Дух Його Ге-
нія вітає над робітництвом і бідністю цілого світа. Сумно
бренить по всіх частях світа ця вістка. Сумно-пресумно кло-
нитись голови робітників та бідних селян. В глибокій — чорній
смуток окутаєса велика Спілка Радянських Республік і міль-
йони вілних голів похилялись низько до землі.

— Земле! Вілня земле! Ти була невільною, закріпоше-
ною і зродила Великого Учителя, Безсмертного Камінара. А
ось зараз ти вільна, роскута і — забираеш Його до себе. Чо-
му така невдячність?

— Земле! Вілня земле! Поверни Його назад!

Від двох літ Ленін був прикований недугою до ліжка.
Часто доносива преса, що стан Його здоров'я дуже зарже-
ний. Мільйони працюючих в цілому світі з запертим віддихом
в грудях слідували за здоров'ям свого Учителя і Водьа.

Кожний від двох літ, був готовий на це, що невлаганна смерть
таж забере Дорогого Володимира Іліча. Але якось ніхто не
хотів вірити. Мимоволя, мільйонна армія учеників Леніна, роз-
сіпана по всіх усяодах світа, скрізь, де тільки живуть люде і де
панує неволя та визиск, не хотіли повірити, що Він може по-
мерти. Мільйонний колектив працюючих весьсїту, якось не-
свідомо вповів в себе попиття, що Володимир Іліч — невми-
рний, безсмертний. Бо праця Його була великанська, праця
не смертної людини, а безсмертного Генія, якого родять тіль-
ки в рідні-годи століття.

Тому не дивинця, що вістка про смерть Леніна впаде не-
сподіваним громом. Всі надіялись і невірили. Але замкнули-
ся очі Великого Учителя і низько похилялись засумовані голо-
ви мільйон учеників Його.

Володимир Іліч Ульянов — Ленін помер! Ви чуєте? Чу-
єте, як бистро забився стрівожені серця весьсїтного робіт-
ництва і селянства?

Це замість похоронних дзвонів.

ХТО БУВ ЛЕНІН?

Ленін був не тільки головою радянського уряду. Не тіль-
ки творцем робітничо-селянського республік. Він був мозгом
весьсїтного робітничого руху. Він був одним з тих, в якому
зосереджувались всі бажання, всі болі і страждання бідноти
цілого світа. Він думав за всіх, Він предбачував всі можли-
вості за всіх. Ленін не існував, як одиниця, як приватна люди-
на. Особистого життя в нього не було. Його життя — це
життя широких мільйонів мас працюючих. Це найбільше по-
пулярна і величяна постать людини, за останні століття.

В своїй великій праці, Ленін не був суворим-безоглядним
диктатором. Звичайно диктатор має в своїх кругах певний
гурт людеї настроєних ворожо до нього. Але такого випадку
не було в праці Леніна. Хто пізнав Його, хто вглибився в Його
роботу, той поневоли з великою пошаною, з фанатичною на-
божністю дивився на нього.

Ленін — був останній, найвищий шабель бажань весьсїт-
ного робітництва. Ленін — це останнє слово, над яким не
було вже нічого вищого. Слово Леніна — було святе, непере-
можне, певне. Але це не було слово диктатора, що користу-
ється правами влади. Ні! Це було слово Генія, який ніколи
не помилується в своїх міркуваннях.

Ленін не сказав в своїому життї ані одної порожньої фраз-
и. Він не живива ніколи слів для ефекту, для прикраси. Він
говорив все обдумано, глибоко, поважно і тяжко, і кожне сло-
во мало окреме своє значіння. Його грудьми говорили бажан-
ня мільйонного колективу працюючих. Він ніколи не закривав
правади. Навіть болочі сторінки з життя своїх товаришів по
партії Він відкривав для публічного осуду і цим виховував все
нові і нові кадри певних, чесних та свідомих борців. Ленін —
наскрізь чиста прозора душа. Ленін — символ справедливості
працюючих цілого світа. Він найвища честь, найвища і непо-
борна Ідея.

Тому не дивно, що навіть ідейні вороги, буржуазія цілого
світа, віднеслася з пошаною до Великого Бунтаря і в день Його
смерті ніхто з розумних іротивників не сказав злого, нахаб-
ного слова.

Карло Маркс дав теорію, вказівки і підвалини для буду-
вання нового — соціалістичного світа. Ленін — послідовник

Маркса, перевів цю теорію практично в життя і перший в історії
людства створив дійсну, міцну робітничо-селянську державу.

Єдиння мійського робітництва з селянством перевів ні-
хто инший, тільки Ленін.

Організацію селянської бідноти — перевів Ленін.
Справедливе вирішення національного питання для всіх
націй, що заселяють велику Спілку Радянських Республік —
діло Леніна.

Передання фабрик робітникам і землі бідним селянам —
це здійснення думки Леніна.

Ані одної чорної плями не було в довголітній — тяжкій
праці Леніна. І ця чиста, чесна і крайню ідейна Його праця
найшла широкий відгомін в цілому світі.

Але Ленін був теж ученим. Він — людина всебічно освіче-
на. Людина, що була необхідна в кожній діяльній життї. Ре-
волюціонер — борець, політик, економіст, ученик, вожд міль-
йонів, партійний теоретик, голова уряду величезної держави,
незрівняний проповідник комуністичних ідей, далекозорий ди-
пломат, геніальний будівничий.

На народження таких людеї складаються цілі століття, де-
сятки — сотні століть.

КОРОТКИЙ ЖИТТЄПИС ЛЕНІНА.

Володимир Іліч Ульянов, що відомий більше в світі під
партійним псевдонімом (прибраним назвником з царських ча-
сів), як Микола Ленін, уродився 10. квітня 1870 року в дворян-
ській родині в місті Симбірську в Росії, де його батько Ілля
Миколаєвич Ульянов був директором народної школи. Вже на
приміри батька молодий Володимир бачив, яка дика сваволя
царського самодержав'я і біднота та темнота широких-народ-
них мас.

Коли Ленін був в останній класі гімназії, в 1887 році рід-
ний брат його Олександр, що в той час, як революціонер під-
готовляв змаха на кровожадного царя Олександра II, був ар-
ештований і повішений царським урядом. Геройська смерть
брата зробила велике вражіння на 17-літнього Володимира. З
цього часу він починає брати участь в підпільних револю-
ційних організаціях. По скінченню гімназії він поступив на
правничий факультет в казанському університеті, але за місяць
його виключили за революційну діяльність серед студентства.

Від 1892 року, проживаючи в Петербурзі, займався енергій-
ною організацією робітників і пропагандою соціалізму.

В 1895 році оснував першу масову робітничу організацію
в Росії: "Союз боротьби за визволення робітничої класи". За
недовгу працю в цій організації, Володимир Іліч попадає на
2 роки в тюрму, а потім на заслання в далекий Сибір.

На заслання Ленін закінчив свою першу велику-наукову
працю: "Розвиток капіталізму в Росії".

Скінчивши заслання, вихав за границю, де разом з визна-
чим соціалістичним теоретиком Плехановим, Мартовим і ин-
шими марксистами, заложив першу соціял-демократичну газету
"Іскра", в якій, не обмежуючись царською цензурою, повів
завазту боротьбу відразу на три фронти: з самодержавем, з
капіталізмом і з дрібнобуржуазним соціалізмом, що вирисову-
вався в той час в інтелігентській новопоставшій партії соціял-
істів-революціонерів. Газету цю нелегальною дорогою пере-
силали для широкого поширення в Росії.

Цякими літами невтомно працював Ленін над пробуджен-
ням революційної свідомості серед робітників і над організа-
цією міцної революційної-соціалістичної партії.

В 1903 році відбувся 2-ий зїзд Російської Соціял-Демокра-
тичної Робітничої Партії в Лондоні, на якому прийшло до рос-
колу Партії. Більшість делегатів зїзду погодилася на револю-
ційну тактику пропоновану Леніном, меншість залишилася на
старих позиціях угодовства з своїм провідником Мартовим.

З цього й походить назва: більшовики (більшість голосів на
зїзді) і меншевики (меншість).

В 1905 році підчас першої революції, Ленін повернувся в
Росію і був одним з найвизначніших керманів руху. В 1907
році після здушення революції царизмом, він був приневолений
вихати знов за границю, де й виступає чим разом на арені сві-
тового соціалістичного руху, як член Міжнародного Бюро.

ЛЕНІН ПІДЧАС СВІТОВОЇ ВІЙНИ.

З початком війни, серед туману брехні і патріотичної ду-
рничі, крізь гуркіт гармат, стони вираючих і плач вдов та си-
ротів, Володимир Іліч перший в цілому світі підняв свій голос
проти винищення робітництва і сільської бідноти, проти го-
сподарської руйни всего людства. В тодішній робітничій газеті
"Пролетар", що видавалася за границею, Ленін у відповідь
на клич соціял-патріотів: "Горожанський мир в імя війни!",
тріпко крикнув:

— "Горожанська війна в імя мира і братерства всіх працю-
ючих!"

На протязі трох літ війни в статтях на російській, німецькій,
французькій мовах завазто бореться проти війни, проти соціял-
імперіалізму і високо держить прапор інтернаціоналізму.

В той час керує виданнями газет: "Соціял-Демократ", "Ко-
муніст" і "Фоботе". Також являється одним з організаторів
Ціммервальдської Міжнародної Конференції, що була зарод-
ком III-го Інтернаціоналу.

Своєю працею за границею, Ленін здобув великий вплив
на ліву частину європейського соціалістичного руху, головою
в Швеції, Франції і Німеччині, за що викликав проти себе вели-
ке обурення урядів та буржуазії тих країн.

З виходом революції в Росії 1917 року, Ленін вихав туди.
Довелось переїздити з Швайцарії через територію Німеччини.
Німецький уряд і буржуазія бодлясь Леніна на стільки, що пе-
ревели його з товаришами в замкненому товарному вагоні.

В Росії вже не було царя, а буржуазно-демократична ре-
спубліка. Всі одушевлялися свободою, всі носили червоні
стрічки. Робітники і буржуазія. І ось, в один прекрасний
день появилася в Петербурзі Ленін. Тисячна маса робітників
вийшла зустрічати його, та привітати з революцією. Але всі
здивувались, коли почувли, що Ленін гордо заявив:

— Це це не революція! Це це не свобода! Вся влада му-
сить бути в руках робітників і селян! Вся влада радам!

І з першого дня Володимир Іліч повів активну, неприми-
рну боротьбу проти продовження війни, та за захоплення
державної влади в руки робітників і селян. Тодішній буржу-
азно-демократичний уряд "соціаліста" Керенського почав пе-
реслідувати Леніна, але робітники не дозволили, щоб їх учи-
тель і вожд поїав в соціял-патріотичну тюрму. Вони доводо
переховували його між собою і тільки велике повстання робіт-
ників в жовтні 1917 року видвинуло Володимира Іліча з під-
земелля. Влада перейшла в руки робітничо-селянських рад, а
Леніна обрали головою радянського уряду. В той час Він при-
ступив до організації міцної-дисциплінованої партії, яку (в на-
м'яг "Союза Комуністів" 1847 року, що був першим ядром су-
часного Інтернаціоналу) назвали Комуністичною Пар-
тією.

На землях буншої російської імперії закипів хаос. З фрон-
ту наступали війська німецького кайзера Вільгельма II, а у
внутрі країни розгорілася горожанська війна. Треба було ря-
тувати революцію. І за порадою Леніна — радянський уряд
почав переговори з Німцями і висадом був берестейський
мир.

Берестейський мир для радянської влади був страшенно
тяжкий, але для Леніна було ясно, що зруйноване трохаїтною
війною селянство не зможе довго вдержатися, щоб добути
корисного мира. Ленін предбачував, що швидко прийде час,
в якому мировий договір з кайзерською Німеччиною буде
безвартісним папірцем. Але не всі розуміли так. Навіть чле-
ни Комуністичної Партії поведи боротьбу проти Іліча. Та час
доказав непомилувальність Великого Водьа. Грянула німецька ре-
волюція, стрімгодов полетів Вільгельм, а з ним не стало й бе-
рестейського мира.

ДАЛЕКОЗОРИСТЬ ЛЕНІНА.

З усіх боків почали наступати чорні орди буржуазії, щоб
знищити робітничо-селянську владу. В цих критичних хвилях,
Володимир Іліч ніколи не тратив рівноваги і холоднокровно
працював. Його величезній пам'яті та пильності дивувалися
всі найбільші учені. Він, в найтяжчі хвилини, прекрасно знав
про найменші політичні події в цілому світі, в кожній країні.
Він не тільки управляв величезною державою, але й творив її,
будував, керував цілим робітничим рухом в світі і працював,
як ученик. Не людина, а Велитель.

В 1919 році, палтна агента чорної контрреволюції Фая
Каплан, зробила атентат на Дорогого Іліча і на робітничому
мітингу тяжко ранила його. Вістка ця страшно подіала на
працюючі маси і по всіх землях Радянської Федерації вони в
бестямі відповіли червоним терором проти буржуазії. Ленін
повільно виоздоровів.

Соціалістична-радянська влада, після трохаїчної-невтом-
ної боротьби, перемогла всіх ворогів і взылася до відбудови
країни. Але Ленін зрозумів, що не вдержатися радянській ро-
бітничо-селянській державі довго такою, якою вона повинна
бути. Бо вона — острів серед буржуазного світового моря, а
в першій мірі європейського.

І він сказав:

— Хто наступає, мусить думати також про відступ.

Після війни — далекозорий Володимир Іліч заявив, що
довелось повести нову економічну політику. Треба дозво-
лити на вільну торгівлю під контролею держави, треба зроби-
ти капітал — державним, народним. Це переходовий етап, за
яким поступено прокотиться хвиля дійсного — соціалістич-
ного життя. Ленін — незрівняний знавць широких мас і він
прекрасно знав, що будувати відразу з поганого матеріалу
щобув — годі. Треба виховати нових людеї, треба, щоб во-
ни були здібні до самостійного творення.

Як ніякі пляни, так і цей, не пішли марно. Ось, від трох
літ, Радянська Спілка відноситься все вище і виховує нове по-
коління. Але — невмолима — злобна доля недоволила Васи-
лему Творець налюбуватися плодами своєї праці. Перетом-
лений, з відновленими ранами, робітничий Велетень ляг в ліж-
ко на два роки. Мільйони працюючих в цілому світі ждали-мо-
дилися до нього. Та цим разом здоров'я не повернулось.
В понеділок 21. січня 1924 року, о год. 5.50 вечером, Великий
Водь і Учителя, закрив свої стомлені очі, в невеличкому селі
Горки під Московью.

УЛЯНОВ ПОМЕР, АЛЕ ЛЕНІН ЖИВЕ!

З таким окликом виступила молодь Спілки Радянських
Республік. Молодь — яку виховав Володимир Іліч. Молоді
комуністи, робітники і селяне, переконують себе і всіх, що:

Улянов помер, але Ленін живе!
Так Ленін буде жити. Його Дух Безсмертний. Він
живе скрізь, де топляться раби капіталу, де свавільству на-
сильство і де течуть ріки неповинної крові та сліз. Володи-
мир Іліч Ленін — ніколи не може вмерти в серцях працюючих
весьсїту.

Словом сильним, мов трубою
Мільйони зове з собою, —
Мільйони радо йдуть,
Бо-ж це голос Духа чуть...

В сьогоднішній день робітництво і бідне селянство всіх
країн, всіх націй, клонить низько голови свої перед Духом Ге-
ніа — Водьа. Немає в сьогоднішній день ані одної робітничої
свідомої хати, де не сумували.

Чи чуєте? Ленін помер!
Чуєте, як бистро забився стрівожені серця весьсїтного ро-
бітництва і селянства?

Це замість похоронних дзвонів.
Прислухайтесь і держіть високо голови в гору. Стійте
гордо! Чуєте? Його Великий Дух кличе до нас:

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

ДІТОЧІ ЛІТА ВОЛОДИМИРА ІЛІЧА ЛЕНІНА.

Діточі літа Іліча в селі Ко-
кушкіно, 40 верств від міста
Казані, проходили, після опо-
відань селян, в дуже свобідних
обставинах. Ніхких приличнос-
тей і панських правил сім'я У-
льянових не виконувало. Бать-
ко Іліча ходив до селян, а ці
останні ходили до него за по-
м'яг і порадами. Мати розда-
вала безплатно селянам лікар-
ства і, здається була чимсь
в роді лікарні серед них. Хлоп-
чик Володя також ходив в се-
ло, де у-ного були свої приятелі
по дитинстві.

Володя часто привозив з мі-
ста багато різноколірових
метеліків і улаштував гри.
При тім він покористовувався
залишеним метеліком, і, на жаль-
ливих дітей, рідко бував побі-
джений.

Всі гри і забави кокушкін-
ської дитвори штовмі були і ма-
лолітньому В. Ульянову. Крім
гри в метеліки, особливо лю-
бувався він самострілом (лу-
ком), зробленим з обруча.
З тим самострілом він ходив
далеко в поле, або до крипиці
("Повари") і пробував під-
стрілювати там куликів, як це
робили і всі селянські діти.

Ходив і на нічліг. Роскіп-
ний уголок в лісі, на поляни,
для пасовиска коней, около 3
— 4 верств від села. Нічліг
— прекрасна сторінка в сіль-
ських побуті. Зібравшись на
нічліг, діти ставали дорослими
у власних очах. Там вони бу-
ли свобідними. І боляко й ве-
село. Казки, сміх, збитки та
шутки ноць при мерехотінню
зір над лісом, тінні і лісові при-
види від "страшних" оповідань
і спів, іржання коней при ціл-
конній нічній тиші робили не-
впинний нічліг в лісі надзвичай-
но привабливим. І Володя, як
всі любив природу, як свою
книжку, так захоплювався про-
гульками "по пущах лісових"
що спорив з старшими, пускав
в рух всю свою красномовність
і щирість, щоб тільки переко-
нати їх взяти його з собою на
нічліг.

— Візьміть мене та нічліг.
Я приготував чаю і цукру для
всіх. Огонь розкладу, дров на-
доляю.

Але старші йому говорили:
— Ні, ні, Володю. Ти ма-
лий. В лісі вони і медведі
живуть. Там відма краде ма-
леньких — як-же ми тебе візь-
мемо.

Володя набрався хоробрості
і йшов за їх слідами на нічліг.

Візік Феклін, Яків Димі-
трів (з села Апаська), пам'я-
тає Володю, коли йому було 2
— 3 роки. Він садив його на
бричку і возив в місто. І па-
мятає старшого брата — Оле-
ксандра. До візіків з села
Кокучкіна було три четвертих
верств. Хлопці залюбки бі-
гали до него, коли треба було

іхати в місто. Молодий, здоро-
вий Феклін носив хлопців на
руках як курчат. Хлопці під-
ганяли його, різом запрягали
коні, і обитовники торжествен-
но піддавали кінцями до будинку
Арашевних, де жила вся сі-
м'я Ульянових.

— Бойкі були обидва — о-
повідас синий як мях, але я-
кий ще добре тримається, стар-
рик Феклін. — Володя був
спритніший за Олександра. Мо-
же це тому, що Олександр
вже був статніший.

З молодіжю молоді Ульяно-
ві ділилися всіми своїми радоща-
ми. Сільські підростки через
своєх "поважних" приятелів і
покровителів знали і пробува-
ли всі смачні міські рїчи. Кож-
ний приїзд а міста Ульянових
був дійним празником для се-
ла. Селянським дітям розда-
валися недорогі ласощі. Воло-
дя і Олександр вели себе "ге-
роями", оборонцями їх діточих
інтересів.

Потім вже, коли стралясь
біда на Ульянових, приятелі і
товариші хлопців, жалючі і
в тайні співчуваючі, чим і як
могли відлачувалися їм тими
самими щирими відзнаками
доброти і прихильства.

Ряпкуючи власною головою
і ставившем візінка, Яків
Феклін без відмовляваннсья во-
зав Ульянових в місто, коли всі
вже вони були під владою по-
ліційної "заски" і примушені
були бути пільниками при се-
лі Кокучкіно. Залили віймово-
во ноцями. І свого положення
і небезпек, під яку вони підво-
дили візінка, вони перед ним
не замовчували.

Ленін-хлопчик лишився в па-
мяті кокушкінських селян. Ко-
ли я розкрив перед ними дру-
ге число "Путі Революції"
з портретом Леніна 1887 року,
вони зразу пізнали в нім свого
"спритного" Володю.

— Чому-б то не пізнати! Ось
він. При формі. Його діло,
що він. Так як сейчас бачу
його.

Ці відомості вляла редакція
"Красної Ниви" а матеріялїв
члена татарського бюра Іспар-
та, який розпитував селян про
Леніна на місці.

ЛЕНІН ПРО РОЛЮ ДРІБНОЇ БУРЖУАЗІЇ.

Кожний спостерігав, розумі-
ється, як дрібні хазяйкики ви-
биваються з сили, старіються
"вийти в люде", попадає в дій-
сні хазяїни, піднеслися до ста-
ну "сильного" хазяїна, до ста-
ну буржуазії. Доки панує ка-
піталізм, иншого виходу дріб-
ним хазяїнам нема: або перейти
самим до стану капіталістів (а
це можливе в найкращім разі
для одного дрібного хазяйки-
ка із сотки), або перейти в
стан зруйнованого хазяйкика,
півпролетаря, а відтак — про-
летаря. Так само і в політиці:
дрібно-буржуазна демократія,
особливо в особі її провідників,
тягнеться за буржуазією. Провідники
дрібно-буржуазної де-
мократії потішають свої маси
обіцянками і запевненнями на
рахунок можливості угоди з
великими капіталістами, — в
кращім разі, на дуже короткий
час вони дістають від капіталі-
стів уступки для невеликої вер-
хньої верстви працюючих мас,
а у всім рішучим, у всім важ-
ним дрібно-буржуазна демокра-
тія завжди опиняється в хвості
буржуазії, безсильним до-
латком її, послушною зброєю
в руках фінансових королів.

ХАРАКТЕРИСТИКА ЛЕНІНА.

Характеристику Леніна по-
дає різьбар Альтман, який під-
час свого побуту в Москві о-
тримав дозвіл змодельовати
бюст Леніна. В часі моделюван-
ня Ленін ніколи нічого не ба-
лакав, все читав або писав.
Обід Леніна тривав завжди не
більше як десять хвилин. Безпо-
средно після обїду брався він
знов за працю. Коли бюст був
покінчений, то Ленін не сказав
про нього мистецтві ані слова
похвали чи нагани. При пра-
цянню Ленін сказав мистецтві
лише "Adieu" і ані словечка
подяки. Альтман спостеріг під-
час своєї праці в Леніна зви-
чай від часу до часу повситу-
вати собі носом.